

та у сироватці крові, креатиніну у сечі та сироватці крові) проводили на напівавтоматичному біохімічному аналізаторі MapLab (Італія) згідно інструкцій до кожного набору окремо.

Результати дослідження. КГФА у дозі 100 мг/кг в цілому не справляє токсичного впливу на загальнотрофічні процеси, функції печінки та нирок. Усі досліджувані показники не виходили за межі значень групи контролю.

Висновки. Встановлено, що внутрішньошлункове введення КГФА у дозі 100 мг/кг протягом 3 місяців не призводило у піддослідних тварин до ознак інтоксикації та летальних ефектів. Також не встановлено значущих порушень загального стану і поведінки тварин.

КОРИГУЮЧИЙ ВПЛИВ КРЕМУ НА ОСНОВІ КОРИ ВЕРБИ БІЛОЇ ТА ЦИНКУ НА ТЛІ ІНДУКОВАНОГО ЗАПАЛЕННЯ

Підгайна В.В., Малоштан Л.М., Шаталова О.М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Valentina.pidgaina@gmail.com

Вступ. Проблема захворювань шкіри є актуальною у сучасній медицині. Наукові прогнози свідчать про значне збільшення кількості хворих на хронічні дерматози та їх більш тяжкий перебіг. Дерматози – захворювання шкіри, що характеризується запаленням, лущенням, набряклістю та неприємними відчуттями. Це поняття містить зміни шкіри різноманітного генезу: дистрофічні, запальні, інфекційні, спадкові тощо. Можуть траплятися повсюдно та у будь-якому віці. До хронічних дерматозів, відносять атопічний дерматит, псоріаз, екзему. З літературних даних відомо, що розвиток хронічних дерматозів вивчені неповно, а їх розуміння становить проблему через їхню клінічно-патогенетичну неоднорідність. Обов'язковим компонентом розвитку дерматозів є ендотеліальна дисфункція, припускають, що основна роль у розвитку даного явища належить «окисному стресу», що розвивається на тлі дисфункції фагоцитів, антиоксидантного захисту. У регуляції імунної відповіді значна роль належить цитокінам, вони індукують та регулюють запалення, фагоцитоз, апоптоз та інші біологічні реакції.

Безсумнівно, однією з актуальних задач виявлення патогенетичних механізмів дерматозів є вивчення біохімічних змін в уражених ділянках шкіри і організмі при даному захворюванні, для розробки і обґрунтування адекватної фармакотерапії. Для лікування дерматозів використовують препарати, які мають протимікробну, протизапальну, знеболювальну, жарознижувачу активність.

Мета дослідження. Саме тому, ціллю нашої роботи було вивчення протизапальної активності крему з кори верби білої та цинку з метою оцінки впливу на розвиток дерматозів.

Матеріали та методи. Запалення викликали субплантарним уведенням 1% розчину карагеніну у задню лапу щурів та спостерігали за розвитком набряку протягом 5 годин. Досліджувані м'які лікарські форми наносили за 1 годину до введення та після введення карагеніну тонким шаром.

Результати та обговорення. Результати дослідження показали, що в групі досліджуваного крему на основі кори верби білої та цинку достовірно запалення зменшувалося на 4 годину спостереження, середнє значення протизапальної активності крему дорівнювало 15%. Застосування препарату порівняння крему псорікарп пригнічувало розвиток запалення, але не виразно і без статистичних висновків. Найвища активність припадала на 4 годину спостереження. Середнє значення протизапальної активності крему псорікарп дорівнювало 9%. В групі контрольної патології після введення флогогенного агенту запалення розвивалося через 1 годину та його збільшення протягом усього експерименту.

Висновок. Дослідження свідчать, що крем на основі кори верби білої і цинку, проявляв більш виразну активність ніж референтний препарат на моделі карагенінового запалення у щурів, яка супроводжується простагландин – кініновим запаленням медіаторів.

Таким чином досліджуваний крем на основі фітохімічного складу є перспективним при застосуванні дерматозів різного генезу, які супроводжуються запальною реакцією і може використовуватися в якості профілактичного засобу.

